

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВІТЧИЗНЯНОГО ТА ЗАРУБІЖНОГО РОЗВИТКУ ГРОМАДСЬКОГО ТРАНСПОРТУ

Якісна мережа громадського транспорту сьогодні чи не найактуальніше та, певною мірою, проблемне питання. Адже, розвиток кожного міста пов'язаний не лише зі зростанням рівня урбанізації, але і покращенням матеріального становища та соціального забезпечення людей. Це все стає можливим за наявності розвиненої інфраструктури, економічного зростання, зокрема, серед елементів міста виділяється, в першу чергу за своїм значенням, транспортна.

Вивченням даної тематики займалися наступні вчені: Л. Сотніченко, А. Задерей, А. Новікова, О. Озерова, М. Мороз, С. Гордієнко, О. Завальний та ін. Однак питання транспортного забезпечення і логістики вивчені неповно, потребують подальших досліджень і розробок, як з наукової, так і з практичної сторони.

Сучасний міський пасажирський транспорт поєднує в собі такі основні види: метрополітен, тролейбус, трамвай, автобус. Громадський транспорт є важливим складовим елементом транспортної системи країни. Його розвиток супроводжує зростання галузей господарського комплексу, відображає характер руху населення, рівень розвитку виробництва і торгівлі. Отже, пасажирський транспорт є системоутворюючим фактором, який впливає на рівень життя і розвиток продуктивних сил [1, с. 870].

В різних країнах світу проводиться активна робота з розвитку громадського транспорту, підвищення його комфортності, якості обслуговування. В багатьох країнах зростає кількість екологічно чистого та безпечного електричного транспорту. Розглядаючи схеми розвитку своїх транспортних комплексів, все більша кількість міст приймає рішення на користь розвитку електричних видів транспорту – трамвая та тролейбуса [2, с. 268]. В містах Європи послуги оновленого громадського транспорту набувають більшої актуальності серед мешканців, оскільки люди все більше починають непокоїтись через екологію.

XXI ст. - час інновацій, змін та оновлень і, на жаль, часткового занепаду. Адже саме зараз ми можемо відчувати наближення екологічної кризи, яка охопила усю планету та цілком зумовлена не природними, а техніко-виробничими причинами.

За даними вітчизняних і закордонних досліджень, транспортно-дорожній комплекс, до складу якого входять автомобілі, літаки, тепловози, судна, сільгоспмашини й дорожня техніка, - один із основних забруднювачів атмосфери. При цьому внесок автомобілів у забруднення довкілля становить близько 70% [3, с.70]. Задля зменшення впливу транспорту, багато міст переходять на менш шкідливий вид громадського транспорту такі як: трамваї, тролейбуси, велосипеди та електробуси.

Прикладом впровадження сучасного, екологічно-чистого та комфортного громадського транспорту є електробуси в Мінську, Білорусі. В 2017 році там запустили новий вид транспорту - екологічні, маневрені, практично безшумні і автономні електробуси, які працюють від батарей. Вони є надзвичайно комфортними для пасажирів. Крім того, на одному заряді здатні долати відстань до 20 кілометрів, заряджаються на диспетчерських станціях або кінцевих зупинках від струмоприймачів, а на підзарядку йде лише 5-8 хвилин.

Якщо брати до уваги громадський транспорт України, варто зауважити, що хоча країна володіє розвиненою інфраструктурою залізничного та водного транспорту, якість громадського транспорту є незадовільною. Транспортний сектор у цілому задовольняє лише базові потреби економіки та населення у перевезеннях. Рівень безпеки, показники якості та ефективності перевезень пасажирів, енергоефективності, техногенного навантаження на довкілля не відповідають сучасним вимогам.

Недостатньо врегульованими залишаються такі показники якості пасажирських перевезень: наповненість транспортного засобу, недостатнє забезпечення міським електротранспортом та автобусами великої місткості, регулярність руху, невідповідність ціни та якості наданих послуг, аварійний стан маршрутних таксі, ставлення водіїв до пасажирів і т.д. Також спостерігається відставання в розвитку автомобільних доріг загального користування від темпів автомобілізації країни.

Формування і розвиток транспортної системи України потребує змін, зокрема, ефективного державного регулювання, а діяльність транспортних підприємств повинна бути зосереджена на створення якісного ринку транспортних послуг, забезпечення технологічної та екологічної безпеки транспорту [4]. Необхідно здійснити розбудову та модернізацію транспортної інфраструктури, підвищити інвестиційну привабливість вітчизняного транспорту шляхом забезпечення конкурентного середовища для покращення ефективності транспортних перевезень та надання якісних послуг громадянам України.

Список використаної літератури:

1. Комплексний аналіз транспортної мережі міста: системно-аналітичний підхід : монографія / [Ільчук В.П., Панченко О.І., Шишкіна О.В., Тарасенко А.В. та ін.]; за наук. ред. В. П. Ільчука. –Чернігів : ЦНТІ, 2014. – 870 с.
2. Оцінка якості та ефективності пасажирських перевезень в сучасних ринкових умовах: монографія/[Сив'юк Т.С.]; за наук. ред. Н.А.Боровик.-Львів: ЛДУБЖ, 2013.-268 с.
3. Іваненко, Л. Д. Педагогічна Житомирщина. Автомобіль. Екологія. Здоров'я людини. 2006. -70с.
4. Боровицька Л.О. Проблеми та сучасний стан транспортної системи України [Електронний ресурс] / Л.О. Боровицька, А.В. Круць / Регіональна економіка / Економічні науки // Publishing house Education and Science. Режим доступу: <http://www.rusnauka.com/16_ADEN_2010/Economics/68206.doc.htm>.